

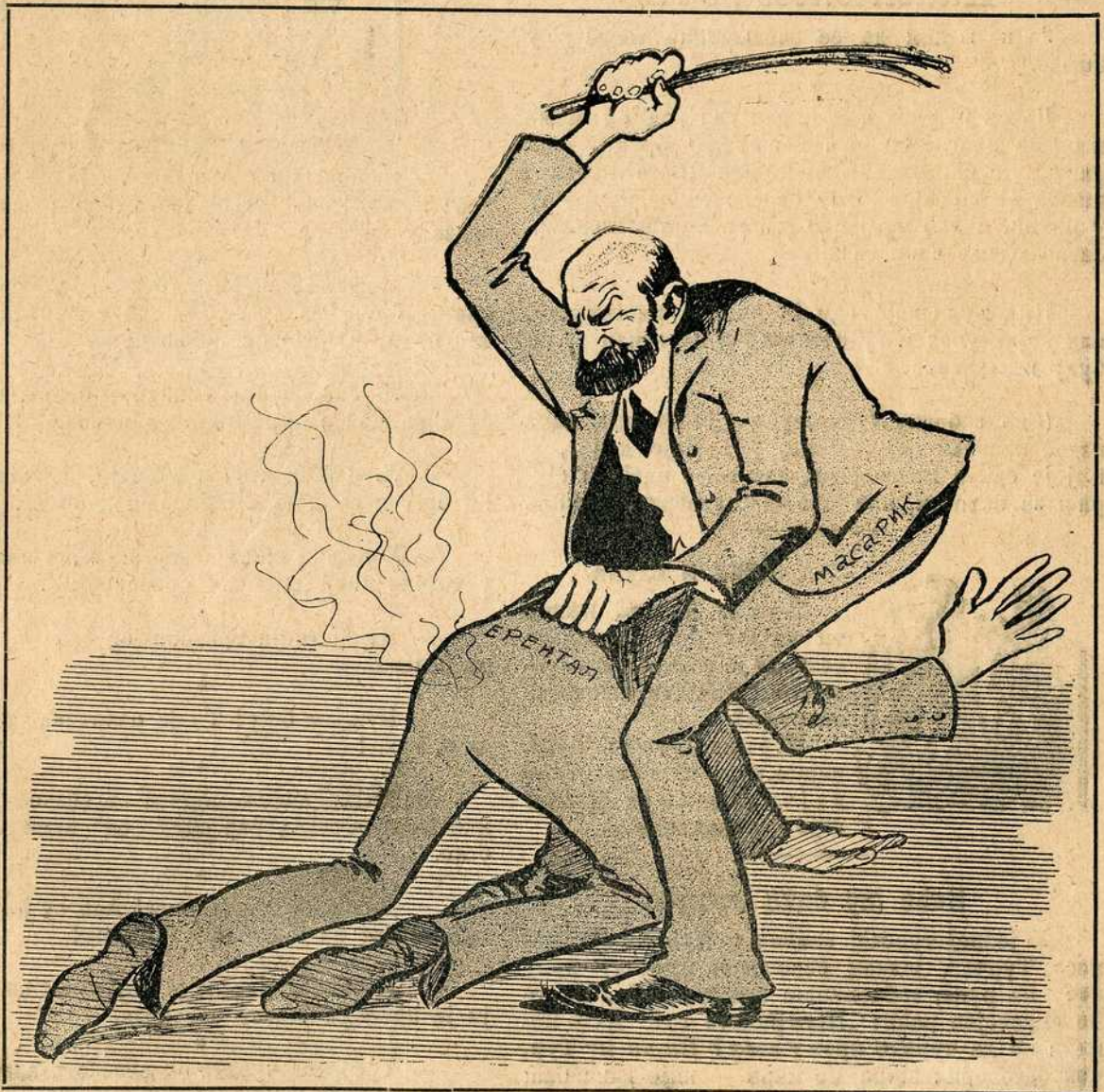

СТАРМЛАДИ

ХУМОРИСТИЧНО-САТИРИЧАН ЛИСТ.

Уређује: Стармлади. — Цена је листу: на год. К 8, на $\frac{1}{2}$ год. К 4, на $\frac{1}{4}$ год. К 2.

Прашење докумената.

Масарик: Чекај, да ти дам „документе“ ...

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Шта је ко изумео?

- Ерентал — „велеиздајничку парницу“.
- Форгач — „документе.“
- Томашић — аболицију.

Бока и Веселин — клерикалну школку уредбу.

Патријарх — јединствени штатут.

Шта је ко пронашао.

- Књаз Никола — краљевство.
- Форгач — „Милана Стефановића“.
- Милошев — Горак шећер фабрику.
- „Српски Глас“ — Банфија.
- „Српство“ — фрај вођу на жељезници.
- Живојновић — књижевну агентуру.
- Грчић — намешташте.

Наполеонове речи.

Ја не желим да се свештеници мешају у школе.

*

Човек је увек човек, али кад год он може и одвећ много: он је често пута варница, која распаљује нагомилани кисеоник. Његова снага ништа не вреди, ако му околности не притекну у помоћ, и ако му јавно мњење није наклоњено. Јавно мњење чини све.

*

Има људи које сам ја учинио независним, али ја их увек могу стегнути и спречити да не буду незахвални.

*

(Своме брату Луцијану, кад је корзиканцима издао прокламацију, рекао је): Није добра, у њој је одвећ много речи, али мало идеја. Ти јуриш за патосом, али тако се не говори народима.

Ђука и Шука.

Ђука: А шта велиш ти на то, што „Застава“ вели, да је учитељска скупштина изгледала као пија на руља?

Шука: Оно знаш Ђука, пијана руља није била, само најтрезвеније се баш није расправљало...

Неће му бити ништа.

У једној турској кафани, у Македонији, донесе Турчин, једном европском путнику црну кафу на руци, забављавши палац у кафу. На то ће европејац рећи: „Шта радите то?“ Како можете ви да турите прет у кафу? На то му Турчин одговори: Море, не мари — није кава баш тако врела!

Моји модерни Афоризми.

— Кад видиш где шетају заједно ружва и лепа женска, знај да је она лепша ружвију позвала у шетњу, а не обратно.

*

— Може се љубити без да смо сретни, и сретни бити без да љубимо, али љубити и сретан бити — било би право чудо.

*

— Љубав се боље допада од брака, као што су и романи занимљивији од прича.

*

— Љубав је слична лутрији, обично највећи мазгов — добија најлепши добитак.

*

— У колико више поверења жени поклањаш, у толико више ти може проверити.

*

— Најсретнији бракови су они — који су разведени.

*

— Мењати боју! То је политика државника и жена!

*

Љубавна писма обично требало првеним мастилом писати; бар онда „он“ нема црно на бело.

*

— Дивне су женске очи! Али су још лепше кад женске на једно око зажмире!

*

— Невиност женске је најлепши поклон који је природа човеку створила.

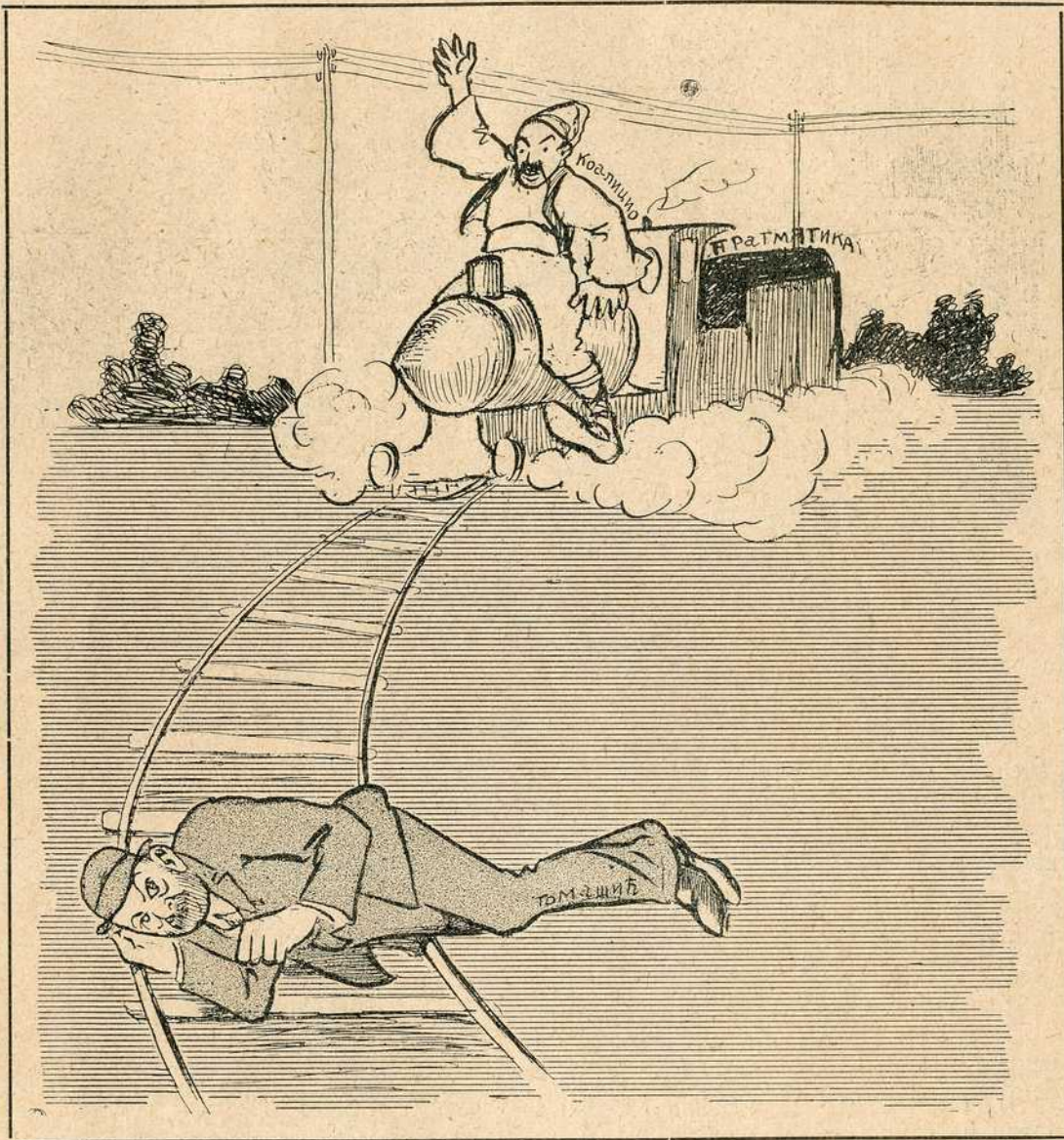
*

— Треба се чувати од женске хладноће, јер ништа се тако лако не топи као лед.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.RS

Опасан положај.

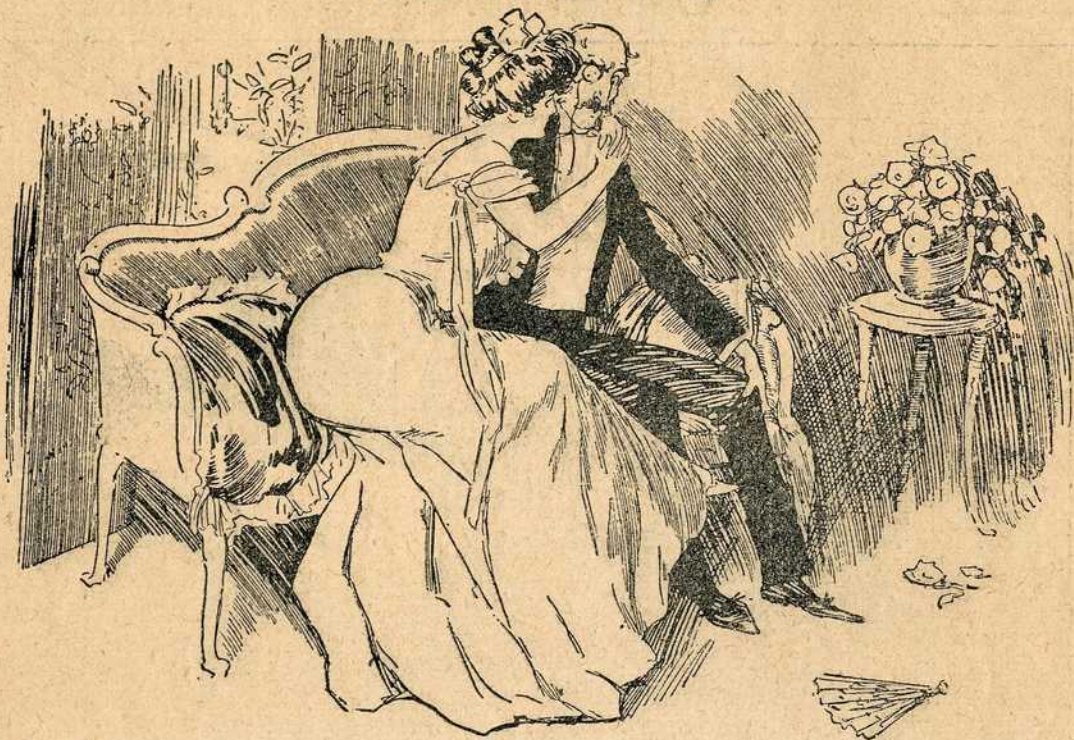
Коалиција: Еј, Мургуле, или ми се с пута уклони или ћу те прегазити...

Чивуца посла.

Неки гроф да у новине овакав оглас: „Тражи се, млад, леп пратилац за пут. Исти мора бити елегантне спољашности, мора знати перфектно француски и енглески да говори и да је већ више пута путовао. На то се пријави грбави Симе, чивутин. Кад га је гроф видео а он рече: „Па висте грбави.“ Зар је то елегантна појава? — „Не“ — одговори он. „Говорите ли француски?“ „Не“. „Енглески?“ „Не!“ „Јесте ли већ путовали?“ „Не.“ „Па шта хоћете ви?“ Хтео сам само да вам кажем, да ја то место, не могу примити!

Црначке пословице.

- Ко чека на случај, може умрети чекајући.
- Ко узме лепу жену, уноси немир у кућу.
- Коров би хтео сваком дрвету да је род.
- Не питај рибу, шта је на земљи, а не распитуј пацова, шта је у води.
- Кад лисица прине не жали је живина.
- Сиромашак је глупљи од богатог, јер кад би сиромашак имао памети, неби био сиром.
- Куд год човек пође, за њим иде и карактер.

И боље и јефтиније.

Она: Драги мужићу, обећај ми да ћемо наш свадбени пут провести у Италији и Венецији. Да видим те светске чари...

Он: А нашто толики трошак, кад све то можеш за 1 круну видети у Адамовићевом „Аполо“ биоскопу? Ето, данас можемо у Русију, на Толстојев погреб, а 13 и 14. на „жуту руку“

„Баволовим“ вуњарама.

Мото: „Јавно мњење је у нас, већином, гомила олоша и дрипаца која, за љубав маријаша, насрће на отаџбину, насрће на све и свакога, то су већином питомци казамата (апсане пр. ур.) који у штампу уноси стил кесароша и морал разбојника“. „Ново Време“.

Ето, такво мишљење има одлични београдски лист „Ново Време“ — о неким србијанским „новинама“, које услед слободе штампе издају два три дрипаца — или „гомила олоша“ — а које „новине“, као што рекосмо не може човек узети у руке ни машицама а да се не опогани... јер је сваки стид, не српског образа, него човека отсутан у тим „изметинама“ „гомиле олоша“... Како за љубав маријаша — дрипаца и пропалнице, пишу најперфидније иснаде противу православља у виду слике неког пона, која обешчашћава св. апостол овако:

„Сегда приде посланија от Неви, на татка от Женеви, јегда чучнуо во кади да олади образ от позади“ („Баво бр. 28. 1910.).

„Баја, Баја, испала ти ја-а-а-бука“ („Баво“ бр. 24. 1910.).

„Ја бо есем првенец син, а ви ми же уда-расте клин, сирјеч чеп пот реп“.

„И право моје оће уштроје јакоже вепра, по писанију татка ми...“ („Баво“ бр. 34. 1910.).

А оваке бестидне порнографске песме, пуне сваки број:

Дневник једне куварице.

„Службеница, љубим руке,
Имала сам грдне муке,
Нисам нигди могла стати,
Нит се дуго одржати.
Тишлер оће да ми слепи,
Пивтер оће да зачени,
Шлосер гура све по брави
Шустер оће да наглави
Официр ме егзецира,
Лекар оће да клистира
А поп опет зверка вешта,
Оће да ми масло свешта...
Да ми ноћу држи бдења
И јектења.

Ја се свуда добру надам
А кад оно — свуд настрадам“.

(„Баво“ бр. 24. 1910.)

Но, најбестијалније насрћу на свог владара. Изгубивши вуњаре, сваки појам о моралу, те „увосећи у штампу стил кесароша а морал разбојника“ — овако пишу о свом владару, који је такођер отац породице:

„Блажени фараони, јегда смоташе милиони, кат придеше без панталони, а кроз гаће

им испадеше „лимони“. „Блажени гурбетари и коритарари и млађи и стари што придоша с пражнија прези от Женеви-и“.

Осим овог листа, излази неки лист, који се назива „Карикатура“. Неморалност тог листа веда се прештампати. Једну најблажу ствар, ево овде доносимо, молећи поштовање читаоце да нас извине, а уједно да млађима не дају у руке: „Анка из светосавске улице у посети“.

— Јели боља, господине, моја или моје пријатељице?

— Код ваше пријатељице је прилична, а вашу још нисам пробао.

— Е па ево сад вам се даје прилика. Само хоћу тачну „оцену“. — Има дроља живих бића, а има их и у виду „новина“.

Излази још један памфлетски лист, који се назива „Серенисимус“. Исти у сваком броју доноси свога владара као голог орангутана мајмуна.

Па ко те листове издаје, који би хтели јавно мњење да представе? Два три дрипаца.

И жалосна би Србији нана била — ако би и даље дозволила да је друштвени олош — две, три пропалице, које да не би скапале под туђим плотом, оставши без зимског капута — дозволила да јој и даље образ црвени.

Ко су ти „новинари“, који уводе у српску штампу „стил кесароша а морал разбојника“? Једно је нека индивидуа, Влада Стевановић, бивши „машиниста“ или боље рећи окретац машине. Он је „власник“ листа, а главни уредник је једна пропалица, неки Васа Ђема, који „пише“ за лист „Ђаво“ за динар стубац — тих грозота. Иначе човек који је „остао без службе“ као полицијски писар — а већ зашто, — то ћемо у скрив изнети, док званичан материјал прикупимо. Власник „Серенисимуса“ је опет неки најурени началник, а главни „сарадник“ је опет Васа Ђема.

Кад је наш лист осудио то бестијално и бестидно писање тих дрипаца... Они су смислили да нам се освете. Потегли су своје оруђије. „Увели у штампу стил кесароша и морал разбојника“. Оклеветали су ме на најординарнији начин. — Ја сам онда прешао у Београд да их тужим. И ако ми је на сваком кораку речено, да се са тим „вуњарама“ не вреди тужити. Јер кад год се човек с ђубретом бори, било да их победи или да га победе, увек се он укаља! — Али ја сам ипак хтео да их тужим. Препоручен сам адвокату И. П. Он ми је заискао 150 динара. Мени као спромашку није било лако до избацавања 150 динара. Држао сам га ће „Ђаво“ клевету оповрнути ако му попретим тужбом. И заиста после моје изјаве у „Дневном листу“ „Ђаво“ је донео исправак, како је стекао несумњивих доказа да сам ја поштен и исправан човек. Г. „уредник“ Ђема је сам својеручно исправак написао а г. „власник“ својеручно отштампао... Још ми је признао пред својим је-

диним слагачем, да су вест измислили, али да сам их баш тужио... они би нашли за паре сведоке... Но, за то је ипак за добро нашао да искука изјаву, да га нећу суду тужити. Но, то све није сметало тој „часној господи“ да на свој рођени исправак плуну — и оповргну га, да је без знања „уредништва“; и г. „власник“ понавља клевету, — поред свег тог што је предамном рекао да је измислио клевету. Можете мислити како се човек осећа, кад такав створ види пред собом, као што се пре неколико дана пред мојим очима створио „г. власник“ у дунавској улици са његова два овдашња продавца, Том и Ђи. Ја сам га питао: „је ли истина, да је он мени признао у његовом стану, да је клевету измислио и да он може наћи и лажне сведоке, ако до суда дође?“ Шта је друго могао тај створ него — оћутати, и молити бога да га земља прогута... Али како земља није хтела тако „фини“ залогој да прогута... морао је г. „власник“ сам да нешто прогута и да позове полицију у помоћ... Но тиме, ја ствар нисам могао сматрати за завршену; него сам одмах после поновљене клевете, сутра дан, мојим заступницима писао да „Ђавола“ туже суду. И они су 20. о. м. по срп. календару известили ме да су тужбу већ предали. Па куд ће лепше сад прилике за „Ђавола“ него код суда да докаже — све оно што је „категорички“ тврдио. Чак ћу тражити, кад је већ из Зајечара побегао у Ириг — да може своје доказивање све до Ирига — протести. Јер у Иригу сам ја као управитељ позоришне дружине био са својих 30 чланова и имао 60 претплатника.

Можели се онда предпоставити да сам к фецији украо брицу и за то био бијен, кад овамо све могуће чиним као управник да ми дружина из места у место с највећим моралним успехом пође! Предстајите себи управитеља, који путује с 30 чланова и води строги надзор над 30 особа — да ни један никакво комуримитујуће дело не почини, и мучи се око скупљања претплате, дисциплине, набавке најновијег репертоара, издржавање толиких чланова — и то све чини за љубав да може до гостионичарење брице, кашике или виљушке доћи — ! Пфуј, вуцибатине једне!

Ја ћу овде само две сведочење навести, и то једну из Хрватске а другу из Србије, да се из истих званичних сведочења види, ко сам ја и моја дружина били. Ево их:

Уредовна свједочба

којом се од стране подписаног поглаварства службено потврђује, да је господин Петар Крстоношић из Вел. Кикинде скупа са својом позоришном дружином глумио у овом мјесту 20 дана.

Овом приликом а на молбу г. Петра Крстоношића осиећа се подписано поглаварство пријатно побуђено, како госп. управитељу Петру Крстоношићу, тако и његовој врсној дру-

живи признати и засвједочити, да како су за време свога борављења овде на задовољство публике глумили, исто тако им је њихово владање и понашање како у социјалном моралном, тако и у политичком погледу вазда узорно и сваке хвале вредно било.

Поглаварство општине.

У Новом Слањкамену, 28. фебруара 1908.

Начелник
Рукавина.

Биљежник
Форишковић.

СУД ОПШТИНЕ ОБРЕНОВАЧКЕ
Бр. 3170.
24. августа 1898.
Обреновац.

Уверење.

На молбу г. Петра Крстоношића управника путујућег позоришта, „Гусле“ суд општине обреновачке издаје му уверење.

Да је молиоц г. Петар, са његовом дружином, а за време бављења у овдашњој општини, и давања представа, од 28 прошлог месеца до данас а за сво ово време у погледу морала владао се и понашао добро, и да никакве тужбе ни жалбе није било.

Уверење ово издаје се бесплатно на основу члана II тачке 7-ме закона о таксама:

деловођа

Председник суда.

Бор. Д. Христић.

Тимотије Л. Новаковић.

А таквих сведоцаба имам врло много и то из сваког места, где сам ја и моја дружина били. Исте ћу на суду изнети, пошто „г. власник“ буде саслушан са својим „за пару“ сведоцима т. ј. ако их нађе... И овда ће суд изрећи пресуду ко је мангун и лопов, ја, — или ће „г. власник“ од Фридрихове феле, само много поганије сорте... испасти као лопов туђе части.

Ето, ја се не плашим ни лажних сведока, и уверен сам, да осим себе и свог „уредника“ Ђеме г. власник на свој земљиној шари, тако покварених створења, који признају да су клевету измислили, па ипак категорички тврде да је од њих измишљена клевета истина — неће моћи наћи у свој Србији.

Идемо, дакле на суд у Србију — да видимо!

У Новом Саду, 27. новембра 1910.

Петар Крстоношић
уредник „Стармладог“.

Етиграм.

Како то?

Апостол си био мира,
Прич'о љубав ка ближњему,
А умр'о си без љубави
Према своме најближем.

Homme Masque.

Добро је схватила моду.

Читам неки дан у новинама, да је берлинска полиција забранила употребу великих игала за шешир. Бже мој, као да ми немама чвме другим људима очи бести и — засленити их

Међу сплеткашицама.

Јовановићка: Госпођо Поповићка, је ли вам позната она версија о гђи Петровићки?

Поповићка: Јесте, — али причајте ми је само — ваљда ће вам међу тим пасти на ум нешто ново!

WWW.UNILIB.RS
УНИВЕРЗИТЕТСКА
БИБЛИОТЕКА

† Толстој.

Умро је највећи поборник,
Истине, правде, поштених
И оставио је: „милијон људи —“
Милијон — потиштених.

Борба самосталаца за „српски језик“.

„Срп. Ријеч“ доноси у 258. броју чланчић: „Борба хрватске делегације у угарском сабору за српски језик“. И навађа декларацију у целини, коју је срп. самосталски посланик Шандор Поповић, на мађарском језику прочитао — из које декларације и „борбе“ за „српски“ језик „Стармлади“ ове реченице и доказе вади: „да смију хрватски говорити“; „хрватских говора“; „да се хрватски говори“; „јер се говори хрватским језиком“; „хрватски говорити“; „да хрватски говоре“; „да хрватски говори вријеђају“; „у употребе хрватског језика“; „да можемо овдје хрватски говорити“; „говорник говори хрватски“; „и у хрватском језику“; „хрватских говора у заступничкој кући“ и поред све употребе увеличавајућег стакла нисмо нигде нашли тај српски језик за који се води борба — и једном једином речицом споменути, ван ако није српски језик — постао хрватски!?

Није он крив.

— Сяно, хоћеш ли престати да вучеш мачку за реп.

— Али, тата, ја је не вучем, ја је само држим за реп, а мачка вуче.

Свечани моменат.

Комшија (приликом сватова у комшилуку, кад је музика свирала „туш“): Чуј, сад се ваљда мираз исплаћује!

Г. Ђорђу Поповићу

бив. глав. шк. референту и уредн. „Српства“
у ?

Мени је позната ваша силни љубав према књигама и библиотекама — из наших јавних гласила, ради које силне љубави, рекао бих, да сте и неки згодан предикат добили, који Вам је један овдашњи лист често пута уз часно име прикачио. Но изгледа да Ви поред свег тога нисте могли да утолите вашу силну љубав према књигама, јер кад сте једном дошли код мене у администрацију „Стармладог“ и на столу наши књигу „Szerzói Jog“, а ви сте давши одушке својој силној и привлачној љубави према књизи ускликнули: „гле, гле, па овде се код вас човек може и користити“, — и повели сте књигу, која мене мислим 12 круна стаје.

Пошто сам Вас пре ословио, а Ви се изговорили, да сте ми књигу по послужитељу послали, а мени нико никакву књигу није вратио, то Вас позивам да ми књигу вратите — јер ћу Вас иначе суду тужити и тамо доказати нашу силну љубав према књигама на пр. и проф. Јагића у Бечу, који се такођер напреже с дописивањем и распитивањем за вашу адресу — не би ли до својих књига дошао.

У Новом Саду, 28. новембра 1910.

Петар Крстоношић
уредн. „Стармладог“.

КЊИЖЕВНА НОВИНА.

Изишло је из штампе дело:

Светозар Марковић.

Његов живот, рад и идеје.

од

др. ЈОВАНА СКЕРЛИЋА.

Писац је имао на расположењу велики број необјављених писама Марковићевих, и сву његову писмену заоставштину, тако да је могао дати опширну биографију и детаљан преглед његових идеја. Поред тога, у делу су изнете везе између покрета на Западу. Исто тако, дат је преглед како су се идеје Светозара Марковића развијале у Србији за последњих тридесет година. На тај начин ово дело не приказује само у целини живот и рад Светозара Марковића, но излаже и развитак демократске — радикалне и социјалистичке — мисли у Србији.

САДРЖАЈ: Глава I: Детињство и школовање у Србији. Глава II: Школовање у Русији и у Швајцарској. Глава III: Рад у Уједињеној Омладини Српској. Глава IV: Социјалистичка пропаганда у Београду. Глава V: У емиграцији. Глава VI: Политички град у Крагујевцу, тамновање у Пожаревцу, смрт у Трсту. Глава VII: Његов карактер. Глава VIII: Социјални идеализам. Глава IX: Утицаји руског социјализма. Глава X: Утицаји западног социјализма. Глава XI: Практични економски програм. Глава XII: Практични политички програм. Глава XIII: Националне идеје. Глава XIV: Књижевне идеје. Глава XV: Материјализам. Глава XVI: Антирелигиозност. Глава XVII: Феминизам. Глава XVIII: Закључак. Дело износи 8 табака велике осмине, на доброј хартији.

Уз књигу иде и лепа слика Светозара Марковића, са факсимилом његова потписа.

Цена: 3.50 динара или круна

Примерак књиге штампан на сасвим финој хартији стаје: 5 динара или круна. Ко унапред пошаље новац за 5 примерака, добива 20% попуста, то јест: 5 примерака за 14 динара или круна. Поштарину плаћа администрација. Књиге се шаљу само пошто се новац пошаље.

Све наруџбине ваља слати на адресу: Администрација „Српског Књижевног Гласника“ — Београд.

ОГЛАСИ.

ПОГРЕБНО ПОДУЗЕЋЕ

и стовариште надгробних споменика

ПАЈЕ МАРКОВИЋА у Н. САДУ

у средини дунавске улице, телефон број 168.

Филијала: погребно подuzeће „Конкордија“ пређе Ђуре Стојковића, Ђурчинска улица број 15.

Држи вазда огроман избор сваковрених каменних надгробних споменика. Натписе изрезује најсавршеније, а повлата душла и дуготрајна. Велики избор мртв. сандука, венаца, покрова и целокупне опреме за погребне. Цене строго солидне а послуга најтачнија.

Аполо-Ђиоској

поред Речејијева хотела,

састанак српске отмене публике.

Кинематографске најновије и најмодерније слике из свију крајева света,

Дневно представа. — Недељно трипут нов програм.

Почетак у пет сахата у вече а свшетак у једанаест сахата.

9. 10. и 11. о. м.

Љолстојева смрт и сахрана!

Календари за 1911. год. готови су и разашлију се.

Српски народни велики илустровани календар

СВ. САВА

и мађи

илустровани календар

ГРАНИЧАР

Цена 1 ком. 1 Круна

Цена 1 ком. 50 пот.

ПРЕПРОДАВЦИ ДОБИЈАЈУ ВЕЋИ ОД НАЈВЕЋЕГ ПОПУСТА.

Поруџбине се шаљу првој срп. творници искључиво свих срп. прав. црквених утвари

Луке К. Алексијевића, — Нови Сад Ujvidék (Hungaria.)

Велики илустровани Ценовник свих црквених утвари шаље се на захтевање бадава.

Пашентбиро

Друштва Bremer Patent
Gesellschaft,

Bremer

Филијала у Лондону. Друштво с ограниченом одговорношћу.

Прима

јефтине пријаве

и посредује

искоришћаваће
проналазака уз гаранцију

у смислу друштвена правила.

Ако нама повереног проналазак заштитно право не би могли спровести да се патентира или не би нашли за исти заинтересоване, да се искористи — ма из ког разлога — ми враћамо нама плаћене пристојбе. — У последње 3 године плаћених отште-та дивиденда износи пуних 100%.

Многа признања.

Накладџа листа за проналазаче:

„Der Deutsche Erfinderefreund“

као и прилога истог

„Званична извешћа“ „Међународни проналазачки вашар“ „Сунце“.

Претплата на 1/2 год. 5 Марака. Број на углед и сва извешћа о погодностима које се у листу за прет-латнике налазе дају се уз 10 по-тура марку.

Извешћа бадава.

Предрачуни бесплатно.

ИЗВОД ИЗ ЦЕНОВНИКА.

Пријава проналазак да се патентира уз гаранцију по друштвеном праву.

За	Марака	За	Марака
Немачку	35	Италију	105
Енглеску	35	Америку	115
(провизорно)	35	Швајцарску	115
„дефинитивно“	110	Русију	140
Аустрију	70	Данску	55
Француску	120	Шпањолску	110
Белгију	35	Луксенбург	25

Горњи бројеви означају наше основне таксе за пријаву т.з. заштитно право, у којима је урачуната припадајућа при-јавна такса држави, ваша награда или наших страних заступника има се још урачунати, које зависе од проналазак, трошкове за цртеже, превод и спрово-ђање предодлуке и т.д. које се све та-кођер вапратно јефтино рачуна.

„Стармлади“ излази 1. и 16-ог сваког месеца. Рукописи се шаљу на уредништво. Претплата се шаље на администрацију „Стармладог“ у Нови Сад (Ujvidék), Ватковићева улица број 16.

Власник и издавалац: М. Крстоношић. (Поједини број 30 пот.) Одговорни уредник: Петар Крстоношић.

Штампарија Учитељског Д. Д. „Натошевић“ Нови Сад.